

CENY PRENUMERATY:

Prenumerata miejscowa jednego wydania bez dostawy K 10-50, z dostawą K 12-50. — Prenumerata miejscowa obydwu wydań bez dostawy K 20—, z dostawą K 22—. Prenumerata zamiejscowa jednego wydania w całym Państwie Polskiem K 12-50, za miejsce, obydwu wyd. K 22—. Za zmianę adresu dopłaca się 30 halerczy.
Cena egzemplarska we Lwowie 60 hał.
" " " na prowincyi
Adres Redakcyi i Admin.: LWÓW, SOKOŁA 4.

CENY OGŁOSZEŃ.

Za wiersz nonpar. 1 K (1 Mk.). Drobnie ogłoszenia od wyrazu 30 h. (30 Ł.) Głównym drukiem 60 h. (60 Ł.) — „Nadzieje” lub „Nekrologia” za wiersz nonpar. 3 K (3 Mk.). Komunikaty i ogłoszenia za wiersz nonpar. 5 K (5 Mk.). Do ogłoszeń umieszczonych mających w numerach świątecznych, sobotnich i niedzielnych dopłaca się 50 procent.
W Warszawie nabyć można „Gazetę Poranną” i „Gazetę Wieczorną” w Biurze drukarni „Promień”, ul. Widok 1. 10.

GAZETA

PORANNA

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano i o godz. 1 po poł. („Gazeta Wieczorna“)

P. T. Interessentów uprasza się o zgłaszanie w sprawach redakcyjnych wyłącznie między godz. 6 a 7 wieczorem w biurze Redakcyi przy ul. Sokola 4/1. Kopisów nie zwraca się. — Biura Administracyi otwarte codziennie od godziny 6-tej rano do godz. 7-mej wieczór. — Telefon redakcyjny Nr. 15.

Nr. 4982.

Lwów, poniedziałek 15 grudnia 1919

Rok IX

Sprawa Galicyi wschodn. znowu pójdzie pod obrady!

Naczelnik zatwierdził listę nowego gabinetu!

Głos oficjalny

o stanowisku Anglii wobec Polski.

Lwów, 14 grudnia.

Brak było dotąd oficjalnych wyznań na temat stanowiska Anglii wobec Polski. Ścisłe oficjalnej komunikacji nie mamy i teraz, ale przybiera coś, co na każdy sposób ma charakter oficjalny i odpowiedzialny. Mówimy o mowie posła polskiego w Londynie, księcia Eustachego Sapiehy, wygłoszonej na bankiecie, jaki wydał na cześć księcia Sapiehy pułkownik Burgoine, członek angielskiej izby gmin. Na bankiecie było kilku angielskich podsekretarzy stanu, wśród nich również podsekretarz stanu ministerium spraw zagranicznych.

Poseł Sapieha ujął kwestję śmiało, dał jej zaś ramy ściśle polityczne. Nie było zatem mowy o ekonomicznej stronie zagadnienia. Nie wyszedł również poseł poza stosunek Anglii do Polski. Brak zatem w mowie szerokiego oświetlenia sytuacji międzynarodowej.

Mimo te braki znaczenie wystąpienia niewiele traci. Jest to wystąpienie oficjalnej polskiej osobistości, i to wystąpienie śmiałe. Jako takie staje się podstawą należytych informacji zarówno dla Polski, jak dla Anglii.

Podkreślił zatem poseł polski, że „nasze pragnienie, aby w Anglii zawsze widzieć naszego sprzymierzeńca, narażone było w tym roku na ciężką próbę”. Zestawił obok siebie dwie sprawy rozstrzygniętej przez Anglię dla nas nieprzychylnie, t. j. kwestyę gdańską i Galicyi wschodniej.

„Kwestya Gdańska, która stanowi wyjście Polski na świat zewnętrzny, została rozwiązana w sposób wysoce niezadowolający pod pozorem zabezpieczenia drobnej mniejszości Niemców w stosunku do narodowości polskiej! Galicya wschodnia, której przynależność do Polski jest jedną z najżywniejszych naszych spraw, która oswohona została dzięki szlachetnym, bohaterstwu wysiłkom całej polskiej ludności w tym kraju, nie wyłączając kobiet i dzieci, ten kraj, w którym nawet ludność niepolicka chętnie zgodziła się pozostać pod władzą polską, nie została przyznana Polsce, tylko wskutek protestu Anglii!”

Otwarcie również wytknął poseł Sapieha opinię angielskiej, że Polska nie doznała od sprzymierzeńców takiej pomocy, jakiej doznali inni. Miał poseł na myśli zapewne beniaminków ko-

(Dalszy ciąg na str. 2)

Sprawa Galicyi wschodn. ponownie

przyjdzie pod obrady Rady Najw.!

Sprawił to memoriał w kwestyi polskiej, złożony przez pana Patka panu Clemenceau!

Kraków, 13 grudnia.

(Telef.) (G.) „Głos Narodu” otrzymał od swego korespondenta paryskiego depeszę z doniesieniem, że delegat polski Patek podczas osobistego przedstawienia się p. Clemenceau w dłuższej konferencji poruszył ponownie sprawę polską i przedłożył mu nowy memoriał w sprawie polskiej.

P. Clemenceau jest bardzo serdecznie usposobiony dla Polski. Memoriał p. Patka, jak wogóle sprawa Galicyi wschodniej, będzie ponownie przedmiotem obrad Najwyższej Rady Koalicyjnej.

Stronictwa zwracają się do Paderewskiego z prośbą,

aby objął stanowisko gen. delegata Polski na konferencji pokojowej.

Warszawa, 13 grudnia.

(PAT) W toku decydującej konferencji gabinetowej, stronictwa wchodzące do większości postanowiły wysłać deputację do Paderewskiego z prośbą, aby zechciał przyjąć stanowisko generalnego delegata Polski na kongres pokojowy. O g.

12 w nocy deputację złożoną z posłów Rosseta Waszkiewiczza, Dębskiego i Sułkowskiego przyjął Paderewski. W odpowiedzi na przemówienie p. Rosseta oświadczył Paderewski, że nie może przyjąć ofiarowanego mu stanowiska.

Na całym froncie pomyślnie utarczki patroli!

Komunikat Sztabu generalnego.

Warszawa, 13 grudnia.

FRONT LITEWSKO-BIAŁORUSKI: Na całym froncie pomyślnie dla nas utarczki patroli wy-

widowczych.

FRONT WOLYŃSKI: Spokój.

Haller.

Czas odnowić przedpłatę!

licy — Czechów. Mimo to, wskazał poseł, że Polska zdołała dokonać rzeczy wielkich: odparła napór anarchii rosyjskiej i wytworzyła potężną armię.

Punkt ciężkości mowy tkwi oczywiście w stwierdzeniu nieprzychylności Anglii wobec Polski, ściśle mówiąc rządu angielskiego. Na ten punkt i na jego doniosłość należy zwrócić szczególną uwagę i to tem bardziej, im bardziej pragnęlibyśmy, by państwo polskie cieszyło się przychylnością równomierną ze strony wszystkich czynników koalicji.

Faktem jest, że opinia angielska pełna na wielu punktach uprzedzeń do Polski, mimo wszystko jest przekonana, że się kieruje wobec Polski szczerą przychylnością i przyznaje Polsce kompletną miarę życzliwości i sprawiedliwości. Tymczasem opinia angielska jest w błędzie i nie jest nawet dostatecznie poinformowana, że rząd angielski zadaje Polsce cios po ciosie.

Żałować natomiast należy, że poseł Sapieha mówił tylko o ciosach zewnętrznych, stwierdzając przychylną opinię, nie wspominał o systemie, działającym przeciw Polsce.

Do rzędu tych ciosów, o których nie było wzmianki, należy zaliczyć przepisy o umiędzynarodowieniu porzeczka Wisły i narzucenie ustawy o przywilejach mniejszości.

Do rzędu tych uchybień ciężkich całej powadze Polski, należy również zaliczyć niejasny ciągle stosunek do Ligi Narodów. Ta Liga Narodów ma decydować o Gdańsku, ma również decydować o Galicyi wschodniej i o wielu istotnych rzeczach naszych czysto wewnętrznych stosunków. Tymczasem dotąd nie jest przewidziane zastępstwo Polski w zarządzie Ligi Narodów.

Natomiast za zasługę uważać należy ostrzeżenie pośrednie, jakie poseł wystosował pod adresem Anglii, nie rozumiejącej wielu analogii, zachodzących pomiędzy pojęciem Brytanii, a pojęciem historycznego państwa polskiego. Z zadowoleniem zatem naogół powitać należy fakt, że z oficjalnego posterunku padły na terenie londyńskim słowa prawdy, która jedynie może na przyszłość uleczyć obopólne stosunki. Wogóle zresztą dyplomacya nasza na różnych terenach musi podjąć pracę jawną, a w argumentacji nie cofnąć się przed walką.

J. B.

Po linii logicznego rozwoju.

(Od naszego warszawskiego korespondenta).

Warszawa, 11. grudnia.

(A) Gabinet drugi pana Paderewskiego upadł, zanim się jeszcze narodził. Upadł dlatego, że był zaprzeczeniem tego przykazania zarowego rozsądku, według którego powstanie był się rząd tworzony od samego początku powstania Sejmu.

Tem przykazaniem jest zasada, że rząd i Sejm powinny tworzyć w Państwie Polskiem, w państwie konstytucyjnym i parlamentarnym, nierozłączną całość. Rząd powinien współpracować z Sejmem, powinien mu dawać informacje o położeniu wewnętrznym i zewnętrznym, powinien występować z inicjatywą prawodawczą, a równocześnie za pośrednictwem Sejmu informować się o potrzebach i życzeniach kraju i poddawać się kontroli Sejmu. Taki rząd musi z tem się składać z wytrawnych parlamentarzystów lub też przynajmniej z ludzi istotnie fachowych.

Tymczasem po zebraniu się Sejmu w dniu 10. lutego wytworzyła się sytuacja wręcz śmieszna, co więcej, dla interesów Państwa Polskiego prosto szkodliwa. Pan Paderewski, pozostawszy przy władzy — jako poseł sejmowy reprezentował przynajmniej w zasadzie ideę gabinetu parlamentarnego — zatrzymał ówczesnych ministrów jako fachowych. Było to śmiechu warte. A więc bankowcy drugorzędni, jak pan Englich, a potem pan Karpiński byli fachowcami, panowie dr. Diamond, dr. Adam, dr. Głabiński zaś nie mieli prawa do miana fachowców. Pan Hacia, a potem jakiś pan Szczeniowski, obywatel z Ukrainy, jest fachowcem, ale pan dr. Władysław Stęśłowicz, długoletni dyrektor biura Izby Handlowej we Lwowie i wytrawny poseł parlamentarny, nie jest fachowcem. Fachowcem był jakiś pan Iwanowski, jako minister pracy, lecz wielu posłów socjalistycznych, obeznanych z warunkami bytu klasy robo-

tniczej, nie mieli prawa do miana fachowców na tem polu. Pan Próchnik uchodził za fachowca robot publicznych w tym samym Sejmie, który ma do specjalistę w swym gronie, jak poseł Kędzior. Jeden z pomniejszych adwokatów warszawskich, pan Sapiński dziedziczył tę sprawiedliwość wobec Sejmu, mającego na ławach poselskich cały szereg wybitnych prawników, zasłużonych w zawodzie sędziowskim lub na katedrze profesorskiej.

Prawda! wszyscy ci prawdziwi fachowcy mieli jeden kardynalny błąd na sumieniu: są synami Małopolski. Lecz należało się uderzyć w pierś i powiedzieć sobie, że skutkiem porzecznych warunków bytu politycznego tylko Małopolanie mogli w latach przed wojną nabrać doświadczenia w dziedzinie sztuki rządzenia państwem.

Ten rząd złożony z dyletantów, dopuścił się częścią świadomie, częścią z braku doświadczenia, najgorszego błędu jakiego się mógł wogóle dopuścić: bojkotował Sejm. Między sejmem i rządem pana Paderewskiego nigdy nie przyszło do ścisłych stosunków. Nawet i wtedy, gdy publiczności, arziej politycznie wyrobieni, zwracali uwagę ministrów, że im nie wolno lekceważyć

Sejmu. Posłowie sejmowi uczyli się ciągle, zajmując sprawami państwowymi. Ministrowie nie nauczyli się niczego, a ich szef, mimo całego szacunku i czci, na jaką zasługuje, w swojej ostatniej mowie sejmowej okazał tyle zastraszającej gnorancyi w sprawach państwowych, że posłowie sejmowi bez różnicy partyj schwyli się za głowę i zdali sobie sprawę, że trzeba przeciw postawić na czele rządu kogoś bardziej doświadczonego.

To wszystko, co nastąpiło później, było tylko zwykłą w Polsce ceremonią miękkich charakterów, pragnących ułatwić odwrót człowiekowi bardzo prawemu i w swoim czasie bardzo zasłużonemu dla sprawy polskiej. Pan Paderewski tego nie rozumiał i upierał się przy zatrzymaniu teki. Lecz rozwój logiczny myśli politycznej polskiej wskazywał na potrzebę stworzenia rządu, pozostającego w ścisłym kontakcie z Sejmem. I czy przyszedłby gabinet będzie parlamentarny, czy na poły parlamentarny, w każdym razie nie będzie już mógł tak pomiatać Sejmem, jak to zrobił gabinet pana Paderewskiego ku szkodzie własnej i państwa polskiego.

Ostateczny skład nowego gabinetu, zatwierdzony przez Naczelnika Państwa.

Warszawa, 13 grudnia.

(PAT.) Naczelnik Państwa wystosował do p. Leopolda Skuńskiego następujące pismo:

„Do Pana Leopolda Skuńskiego, Posła do Sejmu Ustawodawczego w Warszawie.

Mianuję Pana Prezydentem Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie na wniosek Pana powołuję na urząd Ministra spraw Wewnętrznych Pana Stanisława Wojciechowskiego,

na urząd Ministra Spraw Wojskowych generała-porucznika Józefa Leśniewskiego,

na urząd Ministra Skarbu Pana Władysława Grabskiego, posła do Sejmu ustawodawczego,

Ministra Sprawiedliwości Jana Hebdzińskiego,

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego p. Tadeusza Lopuszańskiego,

Ministra Przemysłu i Handlu p. Antoniego Olszewskiego,

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych p. Dra Franciszka Bardla, posła do Sejmu Ustawodawczego,

Ministra Kolei Żelaznych p. Dra Kazimierza Bartla,

Ministra Pocht i Telegrafów p. Ludwika Tolłoczke,

Ministra Robót Publicznych p. Andrzeja Kędziora, posła do Sejmu Ustawodawczego,

Ministra Apropowizacji p. Stanisława Śliwińskiego,

Ministra Pracy i Opieki Społecznej p. Edwarda Peptowskiego,

Ministra b. dzielnicy pruskiej p. Stanisława Seydę, posła na Sejm Ustawodawczy.

Mianowanie ministra spraw zewnętrznych, zdrowia publicznego, oraz sztuki i kultury, nastąpi po przedstawieniu przez Pana wniosków uzupełniających.

Aż do powołania ministra spraw zagranicznych, tymczasowe kierownictwo spraw tegoż ministerstwa powierzam p. Drowi Wróblewskiemu, podsekretarzowi stanu w Prezydium Rady Ministrów.

Warszawa, Belweder 13 grudnia 1919.

Naczelnik Państwa (podpisano: Józef Piłsudski“.)

KREDYTY APROWIZACYJNE DLA GALICYI.

Warszawa, 13 grudnia.

(PAT.) Ministerstwo skarbu reskryptem z 6. grudnia 1919 L. 84200 23113 S. III. zawiadomiło generalnego delegata rządu, że zatwierdziło zmianę statutu Galicyjskiego Miejskiego Wojennego Zakładu Kredytowego w Krakowie i przyznało mu pożyczkę w kwocie 36,000,000 K na kredyty apro wizacyjne. Wobec tego wszelkie kredyty apro w-

zacyjne zarówno dla miast i powiatów, jak i dla konsumów urzędniczych, robotniczych itp. mogą być udzielane tylko przez ten zakład. Wszelkie przele zapotrzebowania miast, powiatów etc. w przedmiocie kredytu apro wizacyjnego należy od- łąć kierować do Galicyjskiego Miejskiego Zakładu Kredytowego w Krakowie, który na mocy zmienionego statutu otrzymuje nazwę Miejski Zakład Kredytowy.

Co czynią i piszą Rusini?

Lwów, 14 grudnia.

O AMNESTYI DLA WŁOŚCIAN RUSKICH.

(zet) „Probit“ pisze:

„Spór polsko-ruski może być załatwiony tylko dobrowolną ugodą między oboma bratnimi narodami. Trzeba wspólnie porozumieć się bez pośredników, których faktorne dotąd kosztuje nas drogo. Trzeba nam zgody szczerzej, a do niej trzeba obustronnych ustępstw. Pierwszym krokiem do zgody musi być puszczenie w niepamięć wszystkiego, co się stało.

Polacy zwyciężyli nas orężem, ale naród polski był zawsze wspaniałomyślny, od niego powinien teraz wyjść pierwszy krok na drogę do zgody, takim początkiem zaś powinno być natychmiastowe uwolnienie wszystkich

internowanych włościan ruskich.

Tysiące ich jęczą jeszcze od lata po więzieniach, przymierają z głodu i chłodu, dziesiątkują

ich choroby zakaźne. I jaka stąd korzyść dla społeczeństwa polskiego? Ludzie ci męczą się niewinnie po więzieniach, bo nie oni byli inicjatorami wojny, nie można ich zatem prześladować. Komu udowodni się winę, niech stanie przed sądem, ale więzienie tysięcy chłopów za marne, nierozważne słowo a nieraz nawet na podstawie złośliwego doniesienia — to niegodne wielkiego narodu.

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia. Cały świat chrześcijański będzie radować się, niechaj i przed naszymi zgnębionymi chłopami otwórzą się wrota więzienne!

Apelujemy do całego narodu polskiego, do prasy polskiej — pomóżcie nam wyzwolić naszych włościan z zimnych murów więziennych, bo oni niewinni, bo byli tylko narzędziem niesumien-nych prowodyrów. Może nasz głos dojdzie do wiadomości Naczelnika Państwa. Z własnego doświadczenia wie on, co to niewola. Niech więc zmiluje się i nad naszymi chłopami, którzy jeśli

nawet przewinili, to już dość naciępieli się.

Nie dajcie płakać żonom i dzieciom, obetrzyście ich łzy i ukłujcie żal, a to będzie pierwszym z waszej strony krokiem do obopólnej zgody. Niech przypadnie zemsta polityczna,

nam trzeba zgody!”

Cóż dodać może „Gazeta Poranna” ze swej strony do powyższego apelu ponad najgorętsze życzenie, iżby chłopcy ruscy, którzy w wojnie polsko-ruskiej byli istotnie tylko „ślepych mieczem”, co rychlej odzyskali wolność

O ORYENTACJĘ RUSKĄ U RUSINÓW.

(zet) W „Nowej Radzie” czytamy:

„Zarzucanie komukolwiek zdrady w obecnych trudnych dla naszego narodu okolicznościach, gdy ma się do czynienia wokół z podłością, egoizmem, gdy nikomu nie można wierzyć, to co najmniej jest jednostronnością i płytkością. Czyż Chmielnicki, Doroszenko, Mazepa nie są największymi naszymi patriotami?”

Ruina. Wszyscy szukają wyjścia. I Tarnawskij i Petlura szukają wyjścia, obydwaj patrioci, tylko różnią się w poglądach na to, gdzie zbawienie Ukrainy? A wiedz, że to w naszym narodzie Tarnawskich i Petlurów? Wielu pośród nas dzisiaj Tarnawskich a jutro Petlurów? I dopiero kiedyś historia pokaże, który z tych patriotów mylił się, jak wskazała na błędy Chmielnickiego, czy Doroszenki.

Jedno tylko pewne, że dokoła sami nieprzyjaciele. Warszawa, Denikin i czerwony Petersburg o stosunku do Ukrainy mają jednakże poglądy: zabrać wszystko, jak najwięcej, a dać najmniej.

Trzeba tedy dążyć za wszelką cenę, żeby wszyscy Ukraińcy dzielili jedną i tę samą dolę, choćby najgorszą. Okupić samodzielność kilku gubernii kosztem innych ziem ruskich, którym grozi łoby w przyszłości wynarodowienie, wyzysk ekonomiczny i utrata tych ziem kresowych na zawsze dla Ukrainy, jest to co najmniej nierozsądne.

Utrata Bessarabii, Bukowiny, Rusi węgierskiej, Galicyi wschodniej, Chełmszczyzny, Podlasia. Dobra i może jeszcze innych ziem w zamian za samodzielność dwu, trzech gubernii — to byłaby istotnie zdrada interesów narodu ruskiego.”

Okazuje się stąd, że są jeszcze tacy, których niczego nie nauczył wynik wojny, marzą więc nadal o państwie ruskim od Karpat po Kubań.

ABSTYNYCJA ADWOKATÓW RUSKICH W SĄDACH POLSKICH.

(zet) „Nowa Rada” pisze:

Adwokat ruski nie uznaje sądów polskich we wschodniej Małopolsce, zapomina zatem na chwilę, że niema ani ruskiego, ani polskiego, ani niemieckiego sądu, a tylko sąd sprawiedliwy, mający bronić ładu i porządku społecznego. Inaczej sąd staje się urzędem politycznym lub policyjnym — a właśnie obowiązkiem adwokata jest niedopuszczyć do tego, inaczej, ustępując ze stanowiska popełnia już dezercję. Jeden tylko adwokat ruski dr. Wołoszyn we Lwowie nie ustąpił.

ATAMAN PAWLENKO „REDIVIVUS”!

Lwów, 14 grudnia.

(zet) „Wpered” donosi: Dowództwo nad armią naddnieprzańską objął ataman Pawlenko. Szefem sztabu jest pułkownik Myszkowskyj.

GDZIE BAWI PETLURA?

Lwów, 14 grudnia.

(zet) „Wpered” donosi z Warszawy: Ataman Petlura bawi od kilku dni w Warszawie. W tych dniach ma odbyć konferencję z Naczelnikiem Państwa, Piłsudskim.

Wiedeń, 13. grudnia.

(Telef.) (u. Z Bukaresztu donoszą: Wbrew licznym pogłoskom i doniesieniom, że Petlura schronił się do Polski czy też na terytorium Rumunii, stwierdzić należy, że bawi on i nadal w Starokonstantynowie, otoczony garstką najwierniejszych. Liczy on na to, iż wobec tego, że Denikin pod naporem armii bolszewickiej cofa się na całym froncie, będzie musiał cofnąć się i z frontu ukraińskiego. Gdyby ta ewentualność nastąpiła, resztki armii Petlury mogłyby wówczas zająć część Ukrainy, obsadzona przez Denikina.

Skarb Petlury w rękach Denikina.

W Płoskirowie stracili Rusini kilka miliardów.

Warszawa, 13. grudnia.

(Tel. wł.) (z) „Warsz. Rzecz” donosi: Podczas zajęcia Płoskirowa, dostała się w ręce Denikina ogromna zdobycz wojenna. Zabrano tam 24 wagony, w których mieścił się skarb i bank państwowego dyrektoriatu Petlury. Wartość łupu daje się ująć w cyfry. Wedle tymczasowych obliczeń złoto, srebro i banknoty, znalezione w zagarniętych

wagonach, przedstawiają wartość kilku miliardów rubli. Wśród różnych monet nie brak też znacznej sumy w banknotach typu romanowskiego.

Cały ten pociąg zostanie odstawiony do Odessy, gdzie też nastąpi dokładne obliczenie zabranego skarbu. Obecnie tedy dyrektoriat Petlury niema nie tylko brylantów, złota i srebra, ale nawet banknotów.

Denikin ogłosił mobilizację na Ukrainie.

Żołnierze ruscy z Galicyi muszą zgłaszać się.

Wiedeń, 13. grudnia.

(Tel. wł.) (z) Denikin ogłosił mobilizację oficerów do lat 40 bez różnicy narodowości i dawnej przynależności wojskowej. Niezależnie od tego

obwieszczone, iż obowiązek meldowania się ciąży również na oficerach i żołnierzach ruskich z Galicyi.

CHŁOPI UKRAIŃSCY PRZECIW BANDZIE MACHNY.

Warszawa, 13 grudnia.

(Tel. wł.) (z) Warsz. „Rzecz” donosi: W pow. Elizawetgradzkim i Wozniesieńskim chłopcy zor-

ganizowali specjalne oddziały i otoczyli rejon operacyjny atamana Machny. Próby napadów czolowych band Machny, cofających się pod naciskiem wojsk gen. Słuszczewa, zostały z łatwością odparte przez chłopów, którzy zabrali do niewoli

HENRYK ZBIERZCHOWSKI.

Moje honoraria autorskie.

(Dokończenie).

Lwów, 14 grudnia.

Żadne tysiące, zarobione w późniejszych latach nie sprawiły mi tyle radości, ile ten skromny, pierwszy gulden, zarobiony na własnej ciotce. Długi czas nosiłem go w kieszeni bluzki studenckiej, nie mogąc zdecydować się, w jakim przedsiębiorstwie mam go umieścić. Został wreszcie podzielony na trzy części — jedna część poszła na ośmiastka, druga na sprawienie katapult, a trzecia złożona do glinianej puszki, jako fundusz zakładowy na zamierzoną podróż balonem do Afryki. Raz jeszcze tylko w życiu było mi danem przużyć chwilę równie podniosłą.

Było to w siódmej klasie gimnazjalnej, na pauzie, przed godziną zmienawidzonego języka niemieckiego. Listonosz pieniężny wręczył mi 50 marek, jako drugą nagrodę konkursową towarzystwa „Stella” w Poznaniu za jednoaktowy dramat wierszem z życia Mickiewicza. Stałem się odrazu bohaterem klasy. Koledzy zaczęli na mnie patrzeć z dumą, profesorowie z szacunkiem. Gospodarz klasy, polonista, poświęcił całą godzinę języka polskiego na lekturę i rozbiór nagrodzonego dramatu. Lecz na uroczystą premierę w teatrze Poznańskim biedny autor przybyć nie mógł z powodu poprawki z języka niemieckiego. Nauczyłem się powoli żądać honoracyi za każdą rzecz drukowaną. Lecz jakie to były honoracye i ile nieraz trzeba było mozółu dla zrealizowania wypłaty! Do niedawna jeszcze płacono w Galicyi za wiersz prozy 6 halerzy, za wiersz poezyi 10 halerzy. W ten sposób autorzy z nazwiskiem

już wyrobionem zarabiali przeciętnie za poemat 5 koron a za długą nowelę 15 koron. Maksymalnym honoraryum dziennikarskiem od wiersza było wówczas 20 halerzy, lecz poza Żeromskim czy Sieroszewskim, któż z nas mógł się zaliczyć do tych szczęśliwców? Ileż to razy dla kilku koron trzeba było po kilka razy nachodzić Administrację tygodników? A ten kapitałay administrator jednego z najpoważniejszych dzienników, który chował się pod biurko, ile razy usłyszał, że autor zgłasza się po należne mu honorarium? A ten redaktor, aż nadto znany ze skąpstwa, który za dwutomową powieść w odcinku swego dziennika ofiarowywał wspaniałomyślnie wolną kartę kolejową do Pontebby, otrzymywaną gratisowo od Dyrekcji kolejowej? Ileż to razy Farys musiał znaczyć do grazierni literackiej, gdzie towar sprzedawano na centy, ile razy odstępowałem wówczas z gestem szaleńców, wiecznie na swój los jęczącym nakładcom.

Za sto koron tom poezyi lub dramat, a za dwieście lub trzysta koron powieść? Lecz nawet i te znikome honoraria otrzymywało się zazwyczaj nie odrazu (nie trzeba psuć autorów), lecz na raty długoterminowe. Poza kilku szczęśliwzemi jednostkami nie istniał do niedawna w Polsce typ człowieka, któryby się utrzymywał wyłącznie z literatury pięknej. Chyba, że z warsztatu literackiego potrafił wypuścić kilka książek rocznie, sposobem maszynowej fabrykacyi, nie mającej nic wspólnego ze solidną Sztuką.

Stąd pochodzi tak duży procent literatów w dziennikarstwie polskim, które z konieczności przyciemnia do siebie tych „pańskich dziadów”.

Jakże inaczej jest we Francyi? Dobra książka rozchodzi się tam w kilkaset tysięcy egzemplarzy. Autor, nobierający wedle przyjętej noriny

honoraryum w wysokości jednego franka za egzemplarz, staje się w przeciągu krótkiego czasu z dziada bogaczem.

W Polsce jest to, także możliwem, ale jedynie w odwróceniu. Z bogacza dziadem stał się idealista, który teatr polski chciał wznieść na niebotyczne wyżyny, wiele morgów urodzajnej ziemi polskiej pożarł i jeszcze dotąd pożerają pisma artystyczne pod hasłem „Sztuka dla sztuki”, albo wydawnictwa ze stemplem „nakładem autora”. Znam autentyczny fakt, w tej dziedzinie „wiasnych nakładów”, który się da wytłumaczyć tylko cudem. Jedna z największych księgarń lwowskich otrzymała przed kilku laty w komis sto egzemplarzy poezyi nastrojowych uherbowanego autora, przyniesionych przez lokaja w liberyi. A kiedy po roku sam autor zaszczycił lokal księgarni swą wizytą i zażądał rachunku ze sprzedanych egzemplarzy, oddano mu do dalszej dyspozycyi sto trzy egzemplarze jego poezyi. Ze przez przeciąg roku nie sprzedano ani jednego egzemplarza jego poezyi, to ostatecznie jest zrozumiałe, ale skąd się wziął ten przyrost trzech egzemplarzy, tego nikt w Polsce wytłumaczyć nie potrafi.

A w teatrze czyż było lepiej? Od dyrekcji jednego z teatrów, otrzymałem przed laty przekazem 8 koron 70 halerzy, jako tantiemę za przedstawienie mej sztuki.

Rekordem jednak w tym kierunku była tantiema, przysłana mi w r. 1915 do Wiednia przez teatr m. w Krakowie, prowadzony wówczas przez kooperatywę aktorów. Za siedm przedstawień „Małżeństwa Loli” otrzymałem łącznie 81 koron. Któż zgadnie jaki procent przyjęto wówczas przy obliczaniu tantiemy? A ileż teatrów zawodowych i amatorskich w całej Polsce grało tę samą komedię, nie tylko nie placąc ani szelaga tantiemy, ale

wszystkich bandytów. Po 2—3 dniach ukazały się nowe podjazdy, które chłopcy zatrzymali. W kilka godzin później zbliżyła się szajka w sile 900 ludzi z karabinami maszynowymi. Po niedługiej walce włościanie wzięli do niewoli całą bandę, rozbili ją i rozesłali bandytów w niewielkich partychach po wsiach, gdzie ich trzymają pod kluczem. Gdy o tem dowiedział się Machno, zażądał wypuszczenia swoich ludzi na wolność, ale gdy sam przybył, został pobity, przyczem poniósł znaczne straty.

Po prawym brzegu Dniepru w okolicach Jekaterynosławia zniesiono bandy, które były rozbitkami oddziałów Machny. Również zniesiono oddział Machny, operujący koło Melitopola

ZAMACH NA GEN. BARATOWA.

Warszawa, 13 grudnia.

(PAT.) Radio z Moskwy, 12 bm. Do samochodu, w którym jechał generał Baratow, rzucono bombę. Generał odniósł ciężkie rany w obie nogi, a adiutant jego zginął na miejscu.

BOLSZEWIKOM NA ODMIANĘ GORZEJ SIĘ POWODZI!

Wiedeń, 13. grudnia.

(Telef. fr.) Z Amsterdamu donoszą: Dzienniki angielskie podają, że bolszewicy utracili Kijów, wypędzeni stamtąd przez ochotników. Także i na Syberii położenie bolszewików jest równie niekorzystne.

KŁADNO DOSTARCZA GRANATÓW.

Praga, 13 grudnia.

(PAT.) „Pravo Lidu“ donosi, że pełnomocnicy Denikina rozpoczęli w tych dniach rokowania z przedstawicielami „Huty Półd“ w Kładnie, o dostawę większej ilości granatów dla wojska Denikina. Pełnomocnicy Denikina oświadczyli jednak, że nie mają pieniędzy na zapłatę dostaw.

NADESŁANE.

SPECYALISTA CHOROBY SKÓRNYCH I WENERYCZ.

Dr. A. SCHWARZ

sekundaryusz szpitala powszechn. przeprowadził się na ul. Słowackiego 4 (naprzeciw gł. poczty). 2873

nawet nie zdobywając się na gest zwrócenia się do autora o pozwolenie na wystawienie dzieła? O ile chodzi o tanyemy teatralne w Polsce będą cię zawsze chętniej uważać za umarłego niż za żyjącego.

Największym jednak moim dłużnikiem jest... Rosya.

Rządowy Teatr Letni w Warszawie w grudniu 1914 r. i styczniu 1915 r. wystawił 60 razy przy wysprzedanej widowni moje „Matżeństwo Loli“. Jak długo trwała wojna, nie mogłem dojść do swego honorarium. Obecnie Rosya rozpadła się, więc niewiadomo, kto odpowiada za moje honorarium. Podczas pobytu mego w Warszawie, zwróciłem się w tej sprawie do jednego z adwokatów. A ten z uśmiechem zapytał mnie, do kogo ma wystosować skargę: czy do Lenina, czy do Kołczaka, czy może do Petlury?

To się nazywa mieć pecha!!!

Chcąc być sprawiedliwym muszę na zakończenie nadmienić, że nie wszyscy, którzy nas kupują zasługują na miano rekinów. Są dyrektorzy, którzy uczciwie obliczają tanyemy, są redaktorzy, którzy z wytwornym gestem prawdziwych gentlemanów dają zaliczki, są nakładcy, którzy, płacąc często śniadania i kolacje, do umówionego honorarium dopłacają jeszcze raz tyle „in natura“. Lecz ci napewno nie dorobią się majątku, lub kamienicy. Iniech im wystarczy ta pociecha, że na pogrzeb ich pójdziemy wszyscy zbitą lawą, zawsze gotowi do wypowiedzenia mowy pogrzebowej, kończącej się takim zwrotem:

„A gdy już wyliczyłem wszystkie zasługi zmarłego i gdy poznaliśmy wszyscy, jak znaczne miał serce, zawołajcie wraz ze mną zgodnym chórem: Niech żyje!!!“

Anglia odrzuciła bolszewickie propozycje pokojowe!

Tylko układ o wymianie jeńców doszedł do skutku!

LITWINOW WRĘCZYŁ PROPOZYCYJĘ POKOJOWĄ ZJAZDU SOWIETÓW!

Warszawa, 13 grudnia.

(PAT.) Radio z Moskwy, 12 bm. Dnia 13 grudnia br. przedstawiciel rządu sowiektów Litwinow, miał wręczyć przedstawicielom mocarstw sprzymierzonych w Moskwie uchwałę trzeciego zjazdu sowiektów, zawierającą propozycję przystąpienia do rokowań pokojowych z Rosją sowiecką.

DELEGAT ROS. PRZEKROCZYŁ SWE KOMPETENCJE.

Kopenhaga, 13 grudnia.

(PAT.) Komunikaty, które Litwinow przestał delegatowi Włoch, Francji, Anglii i Stanów Zjednoczonych co do propozycji pokojowej rządu sowieckiego, zostały mu obecnie odesłane. Delegaci zwracają uwagę na to, że Litwinow przekroczył swój mandat, ponieważ konferencja kopenhaska była poświęcona wyłącznie wymianie jeńców wojennych i sprawie odesłania do ojczy-

zny obywateli odmośnych państw. Z drugiej strony są oni zdania, że nie mogłyby być dotrzymane zobowiązania wobec Danii, gdyby pobyt Litwinowa służył cełom politycznym, ponieważ Dania pozwoliła na konferencję tylko w celach humanitarnych. Z tego powodu są przedstawiciele państw koalicyjnych zmuszeni do nieprzyjęcia oświadczenia Litwinowa.

POROZUMIENIE O WYMIANĘ JEŃCÓW.

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) Telegr. Comp. z Nowego Jorku. „N. Y. Times“ dowiaduje się z Kopenhagi: W rokowańiach O' Grady z Litwinowem doszło do porozumienia w tym kierunku, że Anglia wyszła dla angielskich jeńców w Rosji odzież, żywność i lekarstwa. W zamian za zgodę na to, żąda rząd sowiektów ładunku okrętowego i lekarstw dla własnego użytku.

Czyżby punkt ciężkości rokowań

przenosił się do Londynu?

NAD CZEM DYSKUTUJĄ W LONDYNIE?

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) B. K. z Londynu. Dziś odbyła się konferencja, w której wzięli udział Clemenceau, Louchet, Cambon, Berthelot, Fleriot, Lloyd George, Balfour, Bonar Law, Lord Curzon i ambasadorowie włoski i amerykański. Konferencja zajmowała się sytuacją w Rosji, światową sytuacją finansową i niewyjaśnionem stanowiskiem Ameryki wobec Ligi narodów.

POROZUMIENIE W ZASADNICZYCH WYTYCZNYCH OGÓLNEJ POLITYKI.

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) B. K. z Londynu. „Daily Mail“ pisze, że już pierwszą rozmową między Clemenceau a Lloydem Georgem wydała porozumienie w głównych liniach ogólnej polityki.

ZGODNOŚĆ ZAPATRYWAŃ LLOYD GEORGE'A I CLEMENCEAU.

Londyn, 13 grudnia.

(PAT.) Havas, 12 bm. Lloyd George i Clemenceau stwierdzili zupełną zgodność zapatry-

wań nad sytuacją w sprawie zastosowania traktatu pokojowego. Sprawa stanowiska Niemiec, oraz inne kwestye, dotyczące Francji i Anglii, będą omawiane jutro.

OBRÓT ROKOWAŃ ZADOWALAJĄCY.

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) B. K. z Londynu. Obie konferencje, które Clemenceau miał wczoraj z Lloydem Georgem i innymi przedstawicielami koalicyi na temat zagadnień powojennych, przybrały obrót zadowalający i będą dziś kontynuowane.

BONAR LAW UZNAJE POWAGĘ SYTUACJI.

Wiedeń, 13. grudnia.

(PAT.) (B. K. z Amsterdamu). W odpowiedzi na interpelację w angielskiej Izbie gmir, czy ministrowi jest znanem, że w Wiedniu i innych miastach Austrii panuje brak najpotrzebniejszych środków żywności, odpowiedział Bonar Law, że uznaje zupełnie powagę sytuacji. Ze względu na sytuację czyni rząd angielski wszystko, co leży w jego mocy, aby przyspieszyć dostawę węgla z Czecho-Słowacyi do Austrii.

W przededniu nowej europejskiej koalicyi.

Anglia i Francya zawarą układ w razie nie podpisania traktatu przez Amerykę.

Wiedeń, 13. grudnia.

(PAT.) (Telegr. Comp. z Londynu). W kołach politycznych słyhać, że Anglia i Francya zamierzają na wypadek, jeżeliby Stany Zjednoczone nie

podpisywały traktatu pokojowego i odrzuciły układ gwarancyjny, zawrzeć osobny układ. Układ ten byłby początkiem nowej europejskiej ententy, do której również Włochy zostałyby zaproszone.

CLEMENCEAU ORGANIZUJE KOALICYJĘ EUROPEJSKĄ.

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) B. K. z Berlina 12 bm. „Corriere della Sera“ podaje z Paryża, że Clemenceau proponuje ze względu na stanowisko Stanów Zjednoczonych i na wzmagającą się wewnętrzną konsolidację Niemiec przymierze obronne między Francją

a Anglią, do którego mają przystąpić także Włochy, Belgia, Rumunia, Grecya. Aby wyjaśnić sytuację, mają być najpierw załatwione zagadnienia azjatyckie i tureckie. Co do Turcyi, państwo to pozostanie pod kontrolą koalicyi, atoli nie zaniechano jeszcze poriektu dyskusyi nad kwestyą samodzielną Armenii. Francya ma otrzymać Syryę Anglią Palestynę i Mezopotamię.

NADESŁANE.

największy kinoteatr we Lwowie wyświetla od niedzieli 14 bm. przy ilustracyi koncertowych organów i doborowej orkiestrze

Nową amerykańską sztukę w 4-rech częściach pod tytułem:

Wdzięk zwycięzca

ze sławną artystką **MARY MILES** w głównej roli

Nadto arcyzabawna humoreska

Ostrożnie z kwestarkami.

Włochy przystąpią do przymierza anglo-francuskiego za cenę spełnienia wszystkich ich żądań na Adryatyku!

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) B. K. Z Paryża. „Matin“ donosi z Rzymu, że Włochy domagają się w zamian za przysta-

pienie do przymierza angielsko-francuskiego spełnienia wszystkich swoich żądań na Adryatyku.

Stany Zjednoczone zastrzegają sobie wolną rękę bez zastrzeżeń!

Mają być one najwyższym i jedynym sędzią we własnych sprawach!

Oto warunki, pod jakimi podpisze Ameryka pokój!

Amsterdam, 13 grudnia.

(PAT.) Biuro prasowe „Radio“ donosi: Senator Hickock oświadczył w mowie wygłoszonej w Nowym Jorku o traktacie pokojowym, że prezydent Wilson podejmie znowu walkę o wielkie ideały, o które tak stanowczo walczył i którym tyle poświęcił. „N. Y. Times“ donosi, że Hickock oświadczył nadto, iż spodziewa się, że przyjdzie do porozumienia, które umożliwi ratyfikację. Przedłożył on następujący program zastrzeżeń, które zdaniem jego nie napotkają na opór ze strony zwolenników traktatu pokojowego:

1) Wewnętrzne sprawy Stanów Zjednoczonych nie podlegają jurysdykcji Ligi narodów,

2) Doktryna Monrogo nie będzie naruszona postanowieniami Ligi narodów,

3) Jeżeli Stany Zjednoczone popadną w konflikt z jakimkolwiek narodem, który posiada kolonie i części kraju wyposażone we własny smorzad, wówczas ten głos będzie wyłączony,

4) Przywilej kongresu wypowiedzenia wojny pozostanie nie naruszony,

5) Związek narodów nie będzie miał żadnej kontroli nad armią amerykańską i nad flotą amerykańską,

6) Stany Zjednoczone są w razie zamiaru wystąpienia z Ligi narodów jedynie uprawnione do osądzenia, czy spełniły swoje zobowiązania.

LANSING USTĄPI?

Praga, 13 grudnia.

(PAT.) (Cz. b. pr. z Paryża). „Matin“ donosi z Nowego Jorku, że sekr. Lansing zamierza wnieść dymisy z powodu konfliktu z Wilsonem.

BALFOUR UWAŻA POKÓJ ZA ZAPEWNIONY.

Landyn, 13 grudnia.

(PAT.) Balfour oświadczył dziś między innymi w swej mowie: Jakkolwiek pokój z naszym głównym przeciwnikiem nie jest jeszcze formalnie zawarty, to jednak może być uważany za zapewniony.

MASOWE ARESZTOWANIA I REWIZYE W IRLANDYI.

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) (B. K. z Rotterdamu). „N. R. Courant“ podaje z Londynu, że w Irlandyi przedsięwzięto rewizye domowe w wielkich rozmiarach. Ratusz w Dublinie został otoczony 500 żołnierzami i przeszukany przez 100 agentów policyjnych, ponieważ sądzono, że w ratuszu odbywa się posiedzenie „sinfeinerów“. Okazało się jednak, że zgromadzenie miało się wprawdzie odbyć wieczorem, ale zostało zakazane; 15 „sinfeinerów“ aresztowano i odesłano do ojczyzny.

Chmury gromadzą się u południowych granic Rzpltej!

KS. HLINKA ORGANIZUJE WSPÓLDZIAŁANIE SŁOWAKÓW Z WĘGRAMI.

Budapeszt, 13 grudnia.

(PAT.) Pod kierownictwem prof. Franciszka Jehliczka, b. posła do praskiego zgromadzenia narodowego, ukonstytuowało się w Budapeszcie nowe słowackie stronnictwo pod nazwą „Uhersko-Slvańska Lidova Strana“. Idzie ono ręką w rękę ze stronnictwem ks. Hlinki, a celem jego jest współdziałanie Słowaków z Węgrami dla odnowienia spójności państwowej. Stronnictwo to weszło w kontakt z rządem węgierskim, aby uzyskać dla Słowaków autonomię. Spodziewają się, że porozumienie wkrótce przyjdzie do skutku.

WĘGRZY OBSADZILI NOWE MIASTO.

Praga, 13 grudnia.

(PAT.) „Narodni Politika“ donosi, że Węgrzy obsadzili na Słowaczczyźnie Nowe Miasto.

SYTUACJA CORAZ POWAŻNIEJSZA.

Praga, 13 grudnia.

(Telef.) (fr.) „Narodni Listy“ informują z Wiednia, że sytuacja na Słowaczczyźnie staje się z każdym dniem coraz poważniejsza. Armia węgierska wedle tej informacji stale wzrasta.

WIEDIEŃSCY CHRZEŚC.-SPOŁECZNI NIE DOPUSZCZĄ DO PRZYMIERZA ANTYWĘGIER- SKIEGO.

Budapeszt, 13 grudnia.

(Telef.) (fr.) Wczoraj odbyło się tu zgromadzenie chrześcijańsko-narodowe, na którym prezydent Wein złożył sprawozdanie ze swej podróży do Wiednia. Podniósł on w swym sprawozdaniu, że partya chrześcijańsko-społeczna w Wiedniu idzie zgodnie z partya chrześcijańsko-narodową na Węgrzech i że nie dopuści do tego, by Czesi zawarli jakąś umowę z Austryą przeciwko Węgom. Gdyby do tego dojdzie miało, partya chrześcijańsko-społeczna w Wiedniu stanie po stronie Węgiei.

Czesi rzucili na Słowaczczyznę pięć dywizyj!

Drogą na Wiedeń starają się wpłynąć na stanowisko Niemców!

Wiedeń, 13 grudnia.

(Telef.) (fr.) Jak się Wasz korespondent dowiaduje z dobrego źródła, Czesi rzucili na Słowaczczyznę 5 dywizyj. Poseł czeski w Wiedniu odbywa częste konferencje z posłem węgierskim, aby wpłynąć na Węgry uspokajająco. Czechom chodzi widocznie o zakrycie swoich planów, Czesi podejrzewają także Połaków, że chcą wejść w kontakt z Madjarami wobec zatargu czeskiego. Koła czeskie usiłowały pozyskać Niemców w Czechach dla siebie w kwestyi Cieszyńskiej, Niemcy jednak temu odmówili. Obecnie Czesi starają się przez Wiedeń wpłynąć na Niemców w Czechach

Koncentracja wojsk czeskich przybiera coraz większe rozmiary!

Ostrze jej zwrócone przeciw
Słowakom lub Austrii!

Pogłoski o zaczepnych przygotowaniach Węgiei nieprawdziwe!

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) „Wr. Allg. Ztg.“ donosi z wiarygodnego źródła, że rząd czesko-słowacki zamówił w fabryce broni w Wellersdorffie amunicję i broń za 44 miliony koron. W związku z tem, — jak donosi „Wr. Allg. Ztg.“ — ze strony węgierskiej stanowczo zapewnijają, iż Węgrzy nie podjęli żadnych zarządzeń mobilizacyjnych. Natomiast nadszły wiadomości ze Słowaczczyzny, wedle których koncentracja wojsk czeskich na Słowaczczyźnie przybiera coraz szersze rozmiary. Prasa czeska motywuje koncentrację rzekomo zamiarem zaczepnym ze strony Węgiei, co jednak nie jest prawdą. Faktem jest jednak, że na Słowaczczyźnie szerzy się coraz bardziej niezadowolenie ludności z rządów czesko-słowackich. W niektórych miejscowościach doprowadziło to niezadowolenie do jawnych rozruchów. „Wr. Allg. Ztg.“ sądzi, że możliwe inne są powody koncentracji wojsk czeskich, mianowicie w Pradze panuje niepewność co do tego, co koalicja przyrzeknie Rennerowi w Paryżu. Gdyby rząd Dra Rennera ustąpił i w Austrii nastąpił chaos, wówczas Czesi na wszelki wypadek chcą mieć armię gotową do wkroczenia do Austrii.

PLOTKA WIEDIEŃSKA O CYRYLU KOBURGU I POLSCE.

Wiedeń, 13 grudnia.

(Telef.) (fr.) „N. Wr. Journal“ w związku ze swoim doniesieniem o pobycie Cyryla Koburga w Wiedniu i o jego konferencyach oraz o kombinacyach monarchistycznych, podaje, jakoby do Wiednia przybyło także kilku posłów polskich, co ma stać w związku z obecnym ruchem monarchistycznym. Naturalnie, że są to kombinacje niczem nie poparte.

NADESŁANE.

ADWOKAT I OBRONCA WOJSKOWY 2814

Dr. Ludwik Gruder

powrócił i urzęduje we Lwowie przy ul. Kopernika 14

Przygotowania węgierskie do inwazyi na Słowaczczyznę w pełnym toku!

Francuski oficer w Budapeszcie organizuje armię gen. Horthy!

Praga, 13 grudnia.

(Telef.) (fr.) „Narodni Listy“ przynoszą szczegółowe informacje o przygotowaniach Węgiei celem inwazyi na Słowaczczyznę. Wedle „Narodnich Listów“, Horthy bardzo intensywnie organizuje silną armię. Armia węgierska rozporządza wielką ilością oficerów dobrze wyszkolonych. Węgrzy spodziewają się, że dzięki agitacyi węgierskiej na Słowaczczyźnie będą mogli z wiosną podjąć swą ofenzywę na Słowaczczyznę. Czesi, zdaniem pisma,

będą musieli przygotować się na tę inwazyę lepiej, niż za pierwszym razem. W szczególności koleje będą musiały być lepiej przygotowane, ażeby mogły szybciej przetrzącać wojska z jednej części republiki do drugiej, a w szczególności do Słowaczczyzny. Niemile uderza — piszą „Narodni Listy“ — że francuski oficer przybył do Budapesztu, aby pomagać przy organizacyi armii Horthy.

Monarchiści austr. zapowiadają decydującą walkę z republikanami!

Praga, 13. grudnia.

(PAT.) Korespondent „Ceskego Slova“ donosi z Wiednia, że przybył tam książę Cyryl, syn Ferdynanda Koburskiego. Podróż jego stoi w związku z planem obsadzenia tronu węgierskiego. Również austriaccy monarchiści, wedle tej informacji, zabiegają o wyniesienie na tron austriacki

członka dynastii Koburskiej, gdyby Habsburgowie nie mieli widoków. Austriaccy monarchiści zwiększyli w ostatnim czasie swoją agitację i oświadczają publicznie, że w najbliższym czasie przyjdzie do decydującej walki między republikanami i monarchistami w Austrii

Bankructwo Austrii nieuniknione.

Wiedeń, 13. grudnia.

(Telef.) (fr.) Z Genewy donoszą: Pismo „Oeuvre“ twierdzi, że dyplomacja franc. obawia się, iż Austrija musi zbankrutować w marcu

p. r., albo nawet i wcześniej. W każdym razie, zdaniem pisma, bankructwo Austrii jest nieuniknione.

Koalicja a Austrija.

Z OBRAD KOMISYI REPARACYJNEJ.

Wiedeń, 13. grudnia.

(PAT.) B. K. Na dzisiejszym posiedzeniu paryskiej komisji reparacyjnej przedłożył sekretarz stanu dla spraw finansowych dr. Reish obszerny expose, a następnie następujące wnioski: 1. Długotrwałe kredyty dla Austrii celem zakupu potrzebnych dla Austrii środków żywności. 2. Dalszy kredyt celem zakupu środków żywności i surowców. 3. Oznaczenie artykułów, które mogą być wyłączone z pod generalnego prawa zastawu w myśl art. 197 traktatu pokojowego. Następnie szef sekcji dr. Schiler oświadczył imieniem kanclerza państwa, że rząd austr. nie będzie mógł ponosić dalej odpowiedzialności, jeżeli Rada najwyższa nie udzieli potrzebnych kredytów. Przewodniczący komisji reparacyjnej sir Levik zakomunikował, że komisja będzie się starała oprócz 30.000 ton zboża, już przyznanych, zapewnić Austrii nadto 20.000 ton. W toku dyskusji postawiono ze strony komisji reparacyjnej zapytanie, jak daleko posuwały się rokowania co do monopolu

tytoniowego. Dr. Reish odpowiedział, że rokowania te zostały na życzenie komisji reparacyjnej przerwane i będą podjęte dopiero w późniejszym czasie.

BONAR LAW O KONFERENCYI LONDYŃSKIEJ.

Londyn, 13. grudnia.

(PAT.) Havas. W Izbie gmin oświadczył Bonar Law, że Lloyd George, Clemenceau i Scialoja badali wspólnie sprawę polityki, jaką należy obrać w stosunku do Rosyi.

O POMOC DLA AUSTRII.

Wiedeń, 13. grudnia.

(PAT.) (B. K. z Amsterdamu). „New York Sun“ wskazuje w artykule, który wywołał wielkie wrażenie, na potrzebie poparcia Austrii. Jest to tem bardziej ciekawe, że „N. Y. Sun“ jest głównym organem republikanów, którzy prowadzą ostrą kampanię przeciw Lidze narodów i przeciw zobowiązaniom Ameryki w Europie.

Rozmaitości telegraficzne.

500 OSÓB PODEJRZANYCH O BOLSZEWIZM
ARESztOWANO W BUDAPESZCIE.

Wiedeń, 13. grudnia.

(Telef.) (G) Z Budapesztu donoszą, że oprócz dokonanych już aresztowań, węgierskie ministerstwo spraw wewnętrznych zarządziło internowanie 500 osób podejrzanych o bolszewizm i nakazały przewiezienie ich wraz ze wszystkimi członkami rodzin do obozów. Majątek ich, o ile nie wykazano legalnego jego pochodzenia, uznano za przepadły na rzecz państwa. Opróżnione mieszkania zarekwirowano.

WYKRYCIE SPISKU PRZECIWIW SULTANOWI.

Wiedeń, 13. grudnia.

(Telef.) (u) Do Paryża donoszą z Konstantynopola: Wykryto tu spis skierowany przeciw obecnemu sultanowi, który miał zostać zamordowany. Na tron miał wstąpić syn byłego sultana Abdul Hamida. Wiele osób należących do spisku aresztowano a między innymi kilka bardzo wysoko postawionych osób wojskowych.

ARMENII GROZI KOMPLETNA ZAGŁADA.

Wiedeń, 13. grudnia.

(Telef.) (u) Z Paryża donoszą: Armeńczycy zgłosili się do konferencji pokojowej z prośbą o jak najszybszą interwencję o ile Armeńczycy nie mają wogóle wyginać. Rząd turecki bowiem grabi w straszliwy sposób i już w ostatnich czasach kilkadziesiąt tysięcy ludności zostało wymordowanych. Tureccy żołnierze niszczą lub rabują cały plon z pól tak, że ludności grozi śmierć głodowa. Brak odzieży daje się okropnie we znaki, słowem ludności Armenii grozi kompletna

Miloszą, Justianem, Niedzielskim i Folańskim.

We wtorek 16 grudnia o godz. 7 wiecz. po raz 3-ci „Wąsy i peruka“, komedia w 3 aktach Józefa Korzeniowskiego, w niezmięnionej obsadzie.

—o—

Repertuar teatru lit.-art. „CZWÓRKA“ (ul. Szaszkiewicza 1. 5 naprz. żandarmery): 2020

Dziś i codziennie do 14. grudnia, 7.30 wiecz.: Program VII. Prolog — S. Michałowski. „Ambasador, Baryton i Ona“, sketch A. Werczeńki w przeróbce J. Wima. (J. Szymulska, Z. Orwicz, J. Rygiar, N. Windheim). — „Ach, ten mezzanin“, farsa w jednym akcie Z. Mar-Majerskiego (H. Gębicka, Z. Heleńska, J. Szymulska, S. Michałowski). — „Mister Shoking i Miss Etykieta“ groteska śpiewna J. Wima (Anda Kitschman, M. Windheim). Nowe numery solowe wykonają: Anda Kitschman, S. Michałowski, M. Windheim

W niedzielę dnia 14 bm. przedstawienie popołudniowe o godz. 4 po znizonych cenach z kompletnym programem wieczornym

—o—

Protest Rady m. Krakowa. Wczoraj w południe odbyło się posiedzenie Rady miejskiej, na którym założono uroczysty protest w sprawie projektu ententy co do Galicji wschodniej.

Protest młodzieży krakowskiej. Z Krakowa donoszą: Wczoraj po południu odbył się w Collegium Novum wiec ogólno-akademicki, na którym uchwalono protest przeciw projektowi Najwyższej rady koalicyjnej w sprawie Galicji wschodniej, oraz wezwano społeczeństwo polskie do zdowodowanego oporu przeciw temu projektowi.

(mg) Protest całego Lwowa przeciw postanowieniu ententy w sprawie Galicji wschodniej organizuje Rada miasta, powołując do życia szeroki Komitet obywatelski. Inicytywę do urzędzenia tej manifestacji dał r. Hauswald w imieniu klubu Polskiej Demokracji na posiedzeniu przewodniczących klubów radzieckich, odbytem we czwartek. Na dzień wczorajszy zwołała Izba rękodzielnicza korporacje i stowarzyszenia w celu omówienia formy protestu obywatelstwa Lwowa. Po uwadze r. Chajesa, że reprezentacja miasta urządza ogólny protest i zaprasza do udziału przedstawicielstwo całego społeczeństwa, wybrano jako delegatów pp. Ohlego, Schirnera, Andrzejewskiego i Chajesa, którzy mają się udać do prez. Neumanna w sprawie udziału Izby rękodzielniczej w manifestacji.

Przeciw prowizoryum. Jak donoszą z Sambora, tamtejsza polska Organizacja Narodowa na pełnym posiedzeniu dnia 10. grudnia 1919 uchwaliła jednogłośnie zaprotestować przeciw ostatniej decyzji Rady Pieczęci w sprawie t. zw. Galicji wschodniej i przesłać na ręce Naczelnika Państwa, Prezydenta ministrów i Marszałka Sejmu depesze z energicznymi wyrazami protestu.

(mg) Pogrzeb ś. p. Teofila Merunowicza. Przykre wrażenie czynią zwykle pogrzeby ludzi z minionej epoki; żegnają ich tylko mała garstka osób, które pamiętają jeszcze pełny rozkwit umysłu i przebrzmiały dźwięk nazwiska zmarłego. Pogrzeb taki jest jakby wspomnieniem czegoś, co dawno w przeszłość odeszło. Wczoraj odprowadzono na cmentarz Łyczakowski zwłoki ś. p. Teofila Merunowicza przy udziale szczupłego grona przyjaciół i znajomych zmarłego. Wśród duchowieństwa zjawili się ks. infułat Zajchowski i ks. kan. Dziędziałowicz. Za trumną szła rodzina, delegacja Tow. uczestników powstania 1863 r. ze sztandarem, reprezentanci wojskowości, Rady miejskiej i Tow. dziennikarzy polskich. Bez mów pożegnalnych złożono zwłoki po odśpiewaniu psalmów żałobnych wśród grobów rodziny Merunowiczów.

(mg) Złość we sopelki. Spojrzawszy na zakute w lodowatą zbroję drzewa, rzecz można, że zięcia się bańki o kapryśnym drzewku, które marzyło o szklanych listkach. Z każdej gałązki zwijsają kryształowe sople lodu, konary całe stoją w sztywnej, przezroczystej szacie. W parkach i ogrodach leży na ziemi mnóstwo gałęzi, złamanych zdradliwym uścisnięciem lodu. Wspaniałe tuje i cyprysy na cmentarzu skłoniły się nisko ku ziemi; wiele z nich sterczy raną złamanego pnia, bo nie wytrzymały nadmiernego ciężaru tych cacek przyrody. Nagie gałęzie otrząsają z siebie zwolna lodowe listki, które z szelestem spadają i tłuką się jak szkieleta

Nadestane.

3-ch lub 2-ch pokoi z kuchnią z komfortem, poszukuje bezdzietne małżeństwo. Pośrednictwo będzie sownie wynagrodzone. Zgłoszenia pisemne lub osobiste do Adm. „Gazety Wieczornej“ pod „Rzetelny lokator“. 18836

Specjalista chorób skórnych i wenerycznych
Dr. MICHAŁ SALPETER
Sykstuska 17, ord. od 8—9 i od 12—6. 1895

SZKOŁA pisania na maszynach rozmaitych systemów
WPISY COBZIENNE.

ZAKŁAD przepisowywania oraz powielania pism szybko i dyskretnie.
REPARACYE maszyn do pisania wszelkich systemów.

Wykonuje szybko i starannie

EMIL URICH

Lwów, 3-go Maja 7. 1896

KRONIKA

Repertuar Teatru miejskiego.

W niedzielę 14 grudnia o g. 3 popoł. „Straszny dwór“, opera narodowa w 4 aktach St. Moniuszki, z pp. Argasińska-Choynowska, Kasprowiczową, Hodakowską. Okońskim, Łowczyńskim, Niżankowskim, Jeleńskim, Sieroszewskim i Niedzielskim.

W niedzielę 14 grudnia o g. 7 wieczór po raz 2-gi „Wąsy i peruka“, komedia w 3 aktach Józefa Korzeniowskiego, z pp. Trapszo, Niemiryczówną, Pillerową, Żmijewską, Batogowskim, Rydzewskim, Larewiczem i Bieleckim.

W poniedziałek 15 grudnia o g. 7 wiecz.: „Ptasznik“, operetka w 3 aktach Zellera, z pp. Kasprowiczową, Brzeską, Bogdanowiczówną, Adamem

(zet) **Ciemność egipskie po ulicach** mógłby zakład gazowy rozprószyć bodaj na czas trwania roztopów obecnych. Toż wyjście z domu wieczorem naraża każdego na zachłapanie obuwia i dolnych części ubrania skoro musi się iść na chybi trafi. A że w chodnikach nie brak dziur, przeto „pasażer” lwowski narażony jest skutkiem systemu oszczędnościowo-gazowego na polamanie róg. Jeśli już magistrat nie uważa za stosowne uprzątnąć śniegu z ulic, możeby przynajmniej nie skąpił oświetlenia ich wieczorami!

Fabryka zapatek w Poznaniu. Zawiazało się w Poznaniu Towarzystwo akcyjne dla fabrykacji zapatek pod firmą „Iskra”, z kapitałem zakładowym 2 milionów marek.

(s-i) **Redaktor przed sądem polowym.** Po zamknięciu dziennika „Kijewskie Echo” został jego redaktor p. Piuk oddany sądowi polow. za przedruk z tajnie wydawanej gazetki odezwy, nawołującej do represji wobec tych, którzy brali udział w mobilizacji armii Denikina.

(zet) **Aresztowania w ruskim „Komitecie Obywatelskim”.** W uzupełnieniu informacji, podanych we wczorajszej „Gazecie Wieczornej” donosimy, że nazwiska tych, którzy za ułatwienie młodzieży ruskiej w przedostawaniu się na Ukrainę do siczowników, zostali uwięzieni, brzmią: Teodor Fedorcew, Olga i Włodzimiera Dudrykówna.

(zet) **Protest matek Polaków, więzionych przez Rusinów, bezbratnych niewinnie a okrutnie pomordowanych i straconych, oraz na polu walki z bronią w ręku poległych, uchwalony na wiecu ubiegłej niedzieli, został wyłożony do podpisywania: w sklepie p. Hawranka przy ul. Maryackim, w Komitecie Obrony Narodowej (ul. Kopernika 20 w godzinach popołudniowych, wreszcie we wszystkich organizacjach kobiecych.**

Dwołak miara. Na terenie plebiscytowym na Spiszu dostarczają Czesi w wielkich ilościach środków aprowizacyjnych. Natomiast tuż obok leżące w dolinie Popradu Kiczmark, Poprad i inne miejscowości nie otrzymują żadnych przydziałów żywności. Wskutek tego p. muje tam nieznośna drożyzna, ceny podnoszą się z dnia na dzień, butów zaś i ubrań nie można wprost dostać. Nadto osłabił bardzo żywy dotąd ruch handlowy, ponieważ ludność obawia się wszelkich transakcji czeskimi pieniędzmi, ponieważ nikt już nie potrafi rozróżnić prawdziwych banknotów od fałszywych. Nawet rzetelna papierowa moneta nie cieszy się zaufaniem, gdyż i o jej prawdziwości nikt nie jest przekonany.

Murmanśka niedźwiedź biały w Warszawie. (Telef.) (G) Oddział polski, który przed paru dniami przybył do Warszawy z Murmanii, gdzie wraz z Anglikami brał udział w walce z bolszewikami, przywiózł ze sobą nie lada osobliwość, a mianowicie białą niedźwiedzicę, oswojoną i wytresowaną po wojskowemu. Niedźwiedzica wzięta udział w paradzie wojskowej oddziału, która się odbędzie w Warszawie na placu Saskim. Żołnierze polscy z Murmanii wzięli rekord nie tylko w dziedzinie sensacji, ale i w zakresie naukowym, dotychczas bowiem uważano białego niedźwiedzia za stworzenie tak dzikie, że nie da się ani oswoić, ani wytresować.

Nowy wyrok śmierci, za malwersacje wojskowe. Jak donoszą z Warszawy, dnia 2. grudnia odbyła się przed trybunałem orzekającym sądu wojskowego rozprawa, przeciw sierżantowi Wiktorowi Łukaszowi, któremu akt oskarżenia zarzucał sprzeniewierzenie 3 tysięcy marek, powierzonych mu na zakupno chleba i papierosów dla żołnierzy. Wyrok skazał oskarżonego na degradację, wydalenie z armii i na karę śmierci przez rozstrzelanie. Oskarżony wniósł zażalenie do Najwyższego trybunału.

Odkrycie paskarskiego składu obuwia. W czasie obecnego braku skóry nie łatwo uwierzyć, że znajdował się w naszym mieście sklep z materiałem szewskim, posiadający w tajnym magazynie obuwie, wartości 10 milionów koron. Jest to własność firmy czeskiej Bata ze Zlina, która pomimo

takich bogactw trzymała okna wystawowe puste, a tylko wybranym „kuncmanami” sprzedawała to obuwie po niebywale wysokiej cenie. Cały magazyn, przedstawiający wartość 10,000,000 koron, odkryty przez członków M. S. O., został zarekwirowany

(s-i) **Śniegi z dachów spadają na głowy przechodniom,** gdyż niema władzy, któraby potrafiła zmusić naszych cerberów domowych do zagrozdzenia miejsc fatalnych. To też w dniu wczorajszym kilka osób odniosło nietylko dotkliwie utłuczenie głów i ramię, ale nadto doznało szkody poważnej w uszkodzonych kapeluszach.

(s-i) **Amatorowie cudzej słodyczy oblowili się w piątek wieczorem porządnie.** Około godz. 3 udało się kilku podrostkom otworzyć wytrychem okno wystawowe w sklepie p. Lewickiego przy ul. Zybkiewiczza 4, skąd zabrali kilka opakowań czekolady, wartości 800 kor. Mimo pościgu, zdolali młodociani włamywacze zniknąć w ciemnościach ulicznych.

Jeszcze w sprawie Krokowskich i Ski. Odnosnie do naszej ostatniej notatki z przed 3 dni o aferze gumowej, otrzymujemy poniższe pismo: „Nie jest prawdą, jakoby współwinny w sprawie automobilowej jednor. och. dr. Krokowski, miał być wypuszczony na wolną stopę za odpowiednią kaucją. Instytucja ta w postępowaniu wojskowym wogóle nie istnieje, nie może więc być mowy o wypuszczeniu kogokolwiek na wolną stopę za kaucją. — Poza tem dr. Krokowski pozostaje nadal w areszcie śledczym i pozostanie tam aż do rozprawy głównej. Przeciw por. Kwiecińskiemu natomiast odbędzie się w najbliższym czasie rozprawa główna na podstawie ułożonego już i ogłoszonego mu aktu oskarżenia. — Co się tyczy cywilnych Stankiewicza, Rosenmanna i Pretzla, to znajdują się oni w areszcie śledczym sądu wojskowego D. O. G. — L. w. w., dnia 12 grudnia 1919. — Prokurator pras.: Kopaliński.”

Derutę obcych walut na giełdzie wywołał silny przyptyw franków, lirów, dolarów i funtów angielskich. Okazało się bowiem, iż zagraniczne misye wojskowe zakupiły w mieście naszym znaczne ilości perfum znanej marki „Alba” a płaciły walutami obcymi. Perfumy te oraz mydła i perfumy francuskie są do nabycia we firmie „Alba” ul. Halloka 21, róg ul. Wałowej. 18914

KOMUNIKATY.

Na dzisiejszy rauf w ratuszu zaproszeń nie wysłano, tylko każdy otrzyma je u wstępu na sale.

A zatem to dziś! Dziś pstra drużyna aktorska puści się na miasto z wesoło dobranym programem i zacznie zdobywać hotele, kawiarnie, cukiernie i wszelkie lokale, w których się zazwyczaj trują i nudzą ludzie — zdobywać, jak takie wesołki potrafią: piosenką, godnymi wysłuchania wierszami o nic a nic nie ponurej treści i co gorsza, instrumentami muzycznymi, pochowanymi chytrze pod paltoty. Wszystko to dzieć się będzie pod zaczętem wezwaniem: na naszego żołnierza. A więc kieszenie w pogotowiu i bacność!

Dnia 14 grudnia o godz. 4 po poł. odbędzie się w Renaissance „Wielkie przedświąteczne Rendez-vous”. Wielki kram artystyczny, muzyka i wiele innych we Lwowie niewidzianych atrakcji. Wstęp 4 K. 2878

ARESZTOWANIE W „STRZESZE ROBOTNICZEJ”.

Warszawa, 13. grudnia. (Telef.) (G) Oddział żandarmeryi otoczył wczoraj lokal stowarzyszenia „Strzecha Robotnicza”. Żandarmi wkroczyli do lokalu, gdzie znaleźli około 100 osób zgromadzonych przy obiedzie. Przeprowadzono rewizję, poczem aresztowano 12 obecnych, których odprowadzono do dowództwa żandarmeryi.

regime'u sowieców, ubierały się z gestem udzielnych monarchii, urządzały wspaniałe, luksusowe przyjęcia i bankiety dla swego najbliższego otoczenia.

Podczas, gdy w Budapeszcie zapanował głód, żony komisarzy ludowych urządzały wykwintne obiady i „tańczące” herbatki. Najbliższe były uczytu luksusowe, organizowane w hotelu Hungaria przez panią Bela Kuhn. Śledztwo wykazało, że każda taka herbatka z tańcami kosztowała 20,000 koron. Te przyjęcia oburzyły kobiety z lwu, które z końcem maja, zorganizowały manifestacyjny pochód pod hotel Hungaria, by żądać chleba.

Ale to nie wzruszyło uczującej śmiećanki bolszewików węgierskich. Pani Bela Kuhn i jej goście zażądali interwencji gwardyi bolszewickiej, a ta siłą oczyściła bulwar przed hotelem Hungaria i w ten sposób ocalała wielkie damy ze święta bolszewickiego od zemsty i nienawiści ludu

Ekonomista.

OBRÓT AUSTR.-WĘG. BANKU ROŚNIE DALEJ.

Wiedeń, 13. grudnia.

(PAT.) Wedle wykazu banku austro-węgierskiego, wzrost obrót banknotów ponownie o pół miliarda koron.

KONTROLA NAD RUCHEM WALORÓW.

Paryż, 13 grudnia.

(PAT.) Havas. Syndyk paryski zastępców giełdowych oświadczył, że w początkach stycznia 1920 będzie utworzona nowa organizacja giełdowa, mająca na celu wzmocnienie kontroli nad ruchem walorów.

AUSTR. CENTRALA DEWIZ.

Wiedeń, 13 grudnia.

(PAT.) Kursa austr. Centrali dewiz z 12 bm.: Amsterdam 5975 — Berlin 365 (360) — Zurych 2975 — Chrystyania 3400 — Kopenhaga 3265 — Sztokholm 3530 — Marki w banknotach 364 (359) — Lei 480 (480) — Lewy 310 (310) — Banknoty szwajcarskie 2950 (2950 — Banknoty francuskie 1440 (1440) — Liry włoskie 1200 (1200) — Noty angielskie 600 (600) — Dolary 155 (155) — Ruble carskie 260 (260)

KOMUNIKATY.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSK. Departament I. Mob.—Org.

Sekcja pororowa i uzupełnień L. dz. 11310/IV. P.

Warszawa, 3. grudnia 1919

ODPIS.

Powołanie oficerów roczników 1879—1888

Na podstawie ustawy z dnia 17. czerwca 1919 r. „O spisie oficerów” (Dzennik Praw Nr. 50 z dnia 23. czerwca 1919 r. p. z. 325) powołuję do czynnej służby na czas wojny byłych oficerów w narodowej polskiej, urodzonych w latach 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888, którzy należą do następujących kategorii:

- 1) b. Oficerowie Wojsk Technicznych,
- 2) b. Oficerowie artylerji,
- 3) b. Oficerowie Wojsk kolejowych, oraz
- 4) b. Oficerowie, którzy należą do następujących kategorii zawodowych:
 - a) technicy i inżynierowie budowlani,
 - b) inżynierowie architekci,
 - c) inżynierowie mechanicy,
 - d) inżynierowie elektrotechnicy
 - e) inżynierowie chemicy
 - f) inżynierowie górniczy

Jak pani Bela Kuhn urządzała „tańczące herbatki”.

Paryż, w grudniu.

Jak podaje „Echa de Paris”, śledztwo szczegółowe nad trwaniem przez rząd bolszewicki

na Węgrzech funduszków publicznych, dało niezwykły rezultat. Okazało się np., że żony komisarzy ludowych w Budapeszcie podczas trwania

g) inżynierowie leśni,
h) technicy i inżynierowie kolejowi,
i) urzędnicy kolejowi służby ruchowej,
j) wszyscy, którzy ukończyli średnie szkoły techniczne i przemysłowe, lub wyższe szkoły bez dyplomu, lub z dyplomem niepaństwowym w myśl art. 1 do g. wymienionych kategorii.

Objęci powyższym rozkazem, zgłoszą się dnia 18. grudnia we właściwym P. K. U., celem oddania ich przeglądowi lekarskiemu.

Uznani przez Komisję za zdalnych do służby frontowej zgłoszą się dnia 3. stycznia 1920 r. do Stacji Zbornych, a mianowicie: mieszkający w b. Królestwie Kongresowem na lewym brzegu Wisły do Stacji Zbornej w Warszawie, na prawym brzegu Wisły do Stacji Zbornej w Lublinie, w Galicji do Stacji Zbornej w Krakowie.

Kto z powołanych niniejszym rozkazem nie stawia się w oznaczonym terminie, będzie w myśl art. 17 ustawy karany przez powszechne sądy karne więzieniem do lat 2-eh, zaś w o szarże, na którym obowiązuje kodeks karny austriacki, aresztem ścisłym do lat 2-eh. Prócz tego utraci wszelkie prawa i przywileje, płynące z poprzednio uzyskanego stopnia oficerskiego.

Il-gi Wiceminister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski m. p.

Generał-podporucznik.

Powiatowa Komenda Uzupelnień

40 p. p. Lwów

L. dz. 6485/19.

Powyższy rozkaz M. S. Wojsk. podaje się do ogólnej wiadomości i wykonania go przez b.

oficerów narodowości polskiej, tym rozkazem objętych.

Wymienieni mają się zgłosić bezwarunkowo dnia 18. grudnia 1919 o godzinie 9-tej w Pow. Kom. Uzup. 40 p. p. Lwów (Cytadela) celem wciągnięcia ich do zapisu, a poddani zostaną dnia 19. grudnia b. r. przeglądowi lekarskiemu, przyczem uznany za zdalnych do służby frontowej wyda się dokument podróży do Krakowa.

Oficerom, którzy przedstawią urzędowe zaświadczenie, że co do nich zostały wniesione wnioski reklamacyjne, udzieli P. K. U. odroczenia aż do definitywnego załatwienia danego wniosku przez M. S. Wojsk.

Lwów, w grudniu 1919.

Niedzielski m. p.

Pułkownik

18913

OGŁOSZENIE.

Podaje się do publicznej wiadomości, że zbliżanie się do magazynu etapowego (na dworcu czerniowieckim) w czasie od godziny 6 wieczorem do godziny 6 rano jest dla życia niebezpieczne, ponieważ strażnicy otrzymali rozkaz strzelania do każdego, kto się do tego magazynu zbliży w tym czasie. To samo zarządzenie odnosi się do torów IV., VI. i t. zw. śledziowego.

Przebywanie na innych torach osób niepowołanych zagraża przytrzymaniem przez strażników a esztem, pozatem strażnicy również robią użytek z broni w razie potrzeby.

Ostrzega się publiczność przed skutkami tych zarządzeń i poleca jedynie w razach koniecznej potrzeby przechodzić przez tory w miejscach nie przeznaczonych dla publicznego przechodu.

Lwów, dnia 2. grudnia 1919.

Dyrektor Kolei Państwowych:

BARWICZ, m. p.

18894

NEKROLOGIA

NABOŻYSTWO ŻALOBNE

za spokój duszy

SZYMONA ŻACZKA

który padł 15 grudnia 1918 śmiercią bohaterką, odbędzie się w kościele OO. Be na synów dnia 15 grudnia 1919 o godzinie 9 rano. 2910

Ofiarność.

Na gwiazdkę dla żołnierza polskiego:

Nacz. Sądu Doliński zebrane wśród Polaków Niemirowa kor. 688-30 i 2 Mr. — S. Z. kor. 30.—

Dla staruszków:

Wacław J. K. 6.—

OGŁOSZENIA

Za wiersz nonpareil. 1 K (1 Mk). Dobre ogłosz. re wyrazu 30 h. (30 f.) tłust. druk. 60 h. (60 f.). „Nadślane“ lub „Nekrologia“ za wiersz nonp. 5 K (3 Mk)

Komunikaty i kroniki za wiersz nonp. 5 K (5 Mk). — Do ogłoszeń umieszczających w numerach świątecznych i sobotnich nie liczą. dopłaca się 50 proc.

Za ogłoszenia nadane w redakcji po zamknięciu administracji dolicza się 10 procent.

NAUKA I WYCHOWANIE

Poszukuję bardzo wytrawnego nauczyciela szermierki oraz strzelania z pistoletu. Zgłoszenia do Administracji „Gazety Wieczornej“ pod: „Szermierz“. 18833

Sluchacz III. r. filozofii, poszukuje lekcyi (korepetycyi) za kolacyę i skromną dopłatę. Zgłoszenia pod „Polonista“ do Adm. „Gaz. Wiecz.“ 2921

POSADY I PRACĘ

Osoba wysoce inteligentna, wykształcona, obznajomiona z prowadzeniem interesów, umiejąca wszelkie transakcje handlowe przeprowadzać gładko, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Zgłoszenia do Administracji pod „Transakcyja“. 2920

Kandydat notaryalny przyjmie posadę. Wiadomość z podaniem warunków: „Rutyna“ post. rest. S ryl. 2901

ZDOLNYCH chłopców lub dziewczęta

do klejenia filmów, przyjmie natychmiast wypożyczalnie filmów „Stuart Webbs“, Trzeciego Maja 12. Obznajomieni z tą manipulacyją mają pierwszeństwo. 2923

KOLPORTERÓW do roznoszenia gazet poszukuje się natychmiast.

Z ogłoszenia do Administracji „Gazety Wieczornej, Sokoła 4

MIESZKANIA, LOKALE, SKLEPY

Pokój bez mebli zaraz do wynajęcia, może być z całym utrzymaniem. Do Adm. pod „Pokój“. 23-8

Pomieszczenie składające się z 5, 6 lub 7 pokoi z komfortem poszukiwane. Pośrednictwo będzie sownie wynagrodzone. Zgłoszenia do biura dzienników Brücka, Kosciuszki 2, „Komfort“. 2892

KUPNO, SPRZEDAŻ, ZAMIANA

Wanna cynkowa z dębowym dnem, na kółkach, płaszcz zimowy ciemno-zielony „himalaya“, lyżwy mięskie niklowane „Meteor“, garnki kamienne duże na mleko, lichtarze ogrodowe, przeszło 100 flaszek próżnych — do sprzedania. Lyczakowska 146, od 3—5 po południu. 18849

Do sprzedania:

Kamienica trzypiętrowa w śródmieściu w cenie 1,200.000 K na lokal bankowy lub przemysłowy. — Willa o dwunastu pokojach w śródmieściu z największym komfortem wraz z półmorgowym ogrodem w cenie 1,500.000 K, Kamienica trzypiętrowa w cenie 400.000 K i — Kamienica dwupiętrowa wraz z ogrodem w cenie 550.000 K. — Na kupno powyższych realności reflektować mogą tylko katolicy bez pośredników. Bliższa wiadomość „Wiek Nowy“ 18912

Dywan perski, w najlepszym stanie, tło czerwone, drobny deseń, długości 4 m., szer. 3 do sprzedania, ulica Domsa 6, l. p. (boczna św. Teresy). Oglądać można od 2—5. 2882

Realność dwupiętrowa z komfortem przy ul. Kochanowskiego obok przystanku kolei elektrycznej; z powodu wyjazdu właściciela okazujmie do nabycia. Wiadomość Dr. Natan Hermelin, adwokat krajowy we Lwowie ul. Kraszewskiego 5. 2909

Zapłać każdą żadaną cenę za papierosy amerykańskie marki „Cameel“. Zgłoszenia do Adm. „Gazety Wieczornej“ pod: „Namiętny palacz“. 18832

Jest do sprzedania 9 dywanów perskich i 1 kilim rzadkiej piękności. Oglądać można między godz. 10 tę a 1-szą i 4—6. Tylko dobrze sytuowani reflektanci posiadani. Hotel Stadtmüllera Nr. drzwi 21, ul. Krakowska. 2887

Nowe boa z czarnych szopów i nowa czapka kryńska do sprzedania. Wiadomość Grottgera 6 kuśnierz. 2902

ROZMAITZ

**OD ROKU 1880 ISTNIEJĄCY
HANDEŁ HERBATY I KAWY
EDMUNDA RIEDLA**

WE LWOWIE, UL. RUTOWSKIEGO 3.

POLECA 18143

HERBATĘ ANGIELSKĄ

W NAJPRZEDNIEJSZYCH GATUNKACH.

WARUNKI DOSTAWY

**SUPERFOSFATU I SALETRY CHILIJSKIEJ
na wiosnę r. 1920**

znajdują się we wszystkich oddziałach Towarzystwa gospodarskiego i Spółkach rolniczych, gdzie je rolnicy mogą przeglądać albo też poinformować się w Banku rolniczym we Lwowie, celem poczynienia zamówienia, które jednak najdalej do dnia 26 grudnia 1919 r. znajdować się musi w ręku Banku rolniczego we Lwowie.

CZAS

ODNOWIĆ

PRZEDPŁATE

**Świadczenia tożsamości (NOWY WZÓR) do nabycia w drukarni 18901-3
Ign. JAEGERA Lwów, Sykstuska 33**

Drukiem Spółki drukarskiej „Prasa“ ul. Sokoła 4.
Nakładem „Spółki akcyjnej wydawniczej“.

Redaktor naczelny Dr. ROGER BATTAGLIA.
Zastępca redaktora naczelnego i redaktor odpowiedzialny JERZY KONARSKI.